

[Weikop.]

landske handel, der gik ud på, at man bestred rigtigheden af de kalkulationer, som Lauritzens rederi var fremkommet med, og jeg mente ligesom det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, at disse oplysninger burde forelægges Lauritzens rederi, så de kunne efterprøves. Ministeren ønskede ikke at gøre dette. Det har den højtærede minister allerede sagt og givet en begrundelse for; og efter at der er fremkommet det forslag, at sø- og handelsrettens præsident skal vælge to uvildige mænd til at gå materialet igennem, så at også Lauritzens rederi får lejlighed til at gøre sig bekendt med det, ved begge parter, at der nu til syvende og sidst kommer en beretning derudaf, som udvalget derefter kan foretage sin bedømmelse af. Jeg forstår på den højtærede minister, at disse to mænd endnu ikke er valgt, men det bliver de vel ret snart. Jeg vil derfor afvente resultatet af disse undersøgelser.

Jeg kan dog ikke lade være at sige, at når den højtærede minister igen bruger det udtryk, at private rederier her kan skære sig en kage, forekommer det mig, at den højtærede minister, sådan som jeg gør det, burde have afventet resultatet af de to uvildige mænds undersøgelse af, hvilke kalkulationer der er de rette, enten skibsreder Lauritzens eller den kgl. grønlandske handels. Det ville have været rimeligt. Jeg forstår den højtærede minister sådan, at uanset at der kunne sejles billigere med private skibe, ville den højtærede minister mene, det var rigtigt, at staten havde sit eget Grønlandsskib. Hvorfor i alverden skal man så blive ved at beklikke private rederier? Sig lige ud: det kan godt være, de private redere kan sejle billigere, men vi vil nu engang have sådan et skib. Det er jo det, som hele tiden skinner igennem, og det kan man lige så godt erklære åbent.

Jeg skal som sagt ikke fortsætte debatten. Jeg vil vente og se, hvilket resultat de to uvildige mænd kommer til. Det kan vel formentlig ikke tage så forfærdelig lang tid.

Oluf Pedersen: Den højtærede minister synes at mene, at én mand ikke kan strejke. Jeg ved ikke, hvordan det så skal betegnes, lockout er det vel heller ikke. Én ting er

i alt fald sikker, og det er, at ministeren nægtede at ekspedere brevet, ville simpelt hen ikke. Jeg må ærligt indrømme, at en sådan situation, hvor man i udvalget beder ministeren ekspedere et brev og ministeren nægter at gøre det, har jeg ikke hørt om før, men der må vel have været fortilfælde. Det, at ministeren ikke ville, resulterer for så vidt ikke i, at udvalget ikke får sine oplysninger, for ministeren måtte gå med til, at der skulle nedsættes et udvalg på 2 mand, som skulle sende det brev, som ministeren ikke selv ville sende, og stille spørgsmål til skibsrederen. Det var en omvej; den var man nødt til at gå, men det sinkede arbejdet. Det er forklaringen på, hvorfor vi ikke har fået oplysningerne her.

Nu kan ministeren sige: ja men vi har ingen brug for at få besvaret det spørgsmål af skibsreder Lauritzen. Det har jeg nu brug for. Det er klart, at hvis en mand giver et tilbud og andre om dette siger: du har glemt at regne udgifterne til olie, overtidsbesætning og telegrammer med, du har glemt, at dit skib ikke sejler så hurtigt o. s. v., så kunne det være rart at få at vide, hvem der skal betale de merudgifter. Er det skibsrederen, eller er det ikke ham? Jeg mener, at sådanne merudgifter var taget med i skibsrederens tilbud, således at forstå, at hvis han har glemt noget, er det for hans egen regning. Det var det, som vi ikke kunne få oplysninger om, men dem kan vi måske få senere. Når man får et tilbud om en skibstransport af visse mængder varer og et vist antal personer, må vedkommende skibsreder selv om det, hvis skibet sejler for langsomt eller han ikke kan fragte de aftalte laster. Det var det, vi skulle have opklaret. Enten er det tilbud, vi har fået fra skibsrederen, ukorrekt, eller også er det en forkert fremstilling, vi har fået fra den kgl. grønlandske handel. Det kunne godt interessere mig at få dette klaret.

Nu ved jeg godt, og det er også blevet sagt i udvalget, at ganske uafhængigt af, hvilket resultat den lille kommission på to medlemmer kommer til, vil de radikale sammen med socialdemokraterne vedtage bevillingen, altså, der er flertal for den. Det eneste, som eventuelt kunne ændres, var det resultat, vi andre ville komme til, når